

Til § 16.

Flere Medlemmer af Udvalget have kun med Betænkelighed kunnet slutte sig til denne Paragrafs Bestemmelse om, at naarden, der sigtes for at have besvangret en Kvinde, er død før eller efter Barnets Fødsel, rettes Sagen mod hans Bo eller Arvinger med eventuel Adgang for Moderen til at afgøre Sagen ved sin Ed.

Udvalget maa anse det for givet, at en saadan Sag kun bør kunne rejses mod Arvinger, for saa vidt disse have overtaget Gældsansvaret (Ændringsforslag Nr. 29). Men dernæst er Udvalget enigt om, at de anførte Bestemmelser kun bør gælde i saadanne Tilfælde, hvor det paagældende Sagsanlæg finder Sted indenfor en passende begrænset Frist efter Barnets Fødsel. Kun ved Normering af en saadan Tidsfrist i Forbindelse med en Skærpelse af Vilkaarene for Moderens Adgang til Edsaflæggelse i Sagen, have de nævnte Medlemmer kunnet overvinde deres Betænkelighed med Hensyn til de Misbrug, som de paagældende Bestemmelser i andet Fald maatte kunne tænkes at foranledige. (Ændringsforslagene Nr. 28 og 31).

Til § 17.

Paragraffens Bestemmelser om Anmeldelsespligt i Tilfælde af Flytning finder Udvalget det rimeligt at begrænse til saadanne Tilfælde, hvor en bidragspligtig Mandsperson er i Restance med Udredelse af forfaldent Bidrag (Ændringsforslag Nr. 32). Da Udvalget imidlertid erkender, at Efterkommelsen af Bestemmelserne vedrørende den paagældende Anmeldelsespligt er af væsentlig Betydning for de administrative Myndigheder, finder man det rettest at hæve Minimumssatsen for de Bøder, der kan ifaldes ved Overtrædelse heraf. (Ændringsforslag Nr. 33).

Et *Flertal* (Dalsgaard, Høst, P. G. C. Jensen, Johansen, Moltke-Bregentved, Piper, Sonne og Sørensen-Egaa) finder det betimeligt, at der indrømmes de Barnemødre, som udenfor Ægteskab kun have Barn med een Mandsperson, en noget gunstigere Stil-

ling end de Mødre, som ved udenfor Ægteskab at have Børn med flere Fædre røbe en noget løsagtigere Karakter.

Man foreslaar i Henhold hertil (Ændringsforslag Nr. 11), at Barnemoderens Ret til at fordre Faderens Bidrag udbetalt af det offentlige, uden at det betragtes som en hende ydet Fattighjælp, begrænses til kun at gælde den førstnævnte Kategori af Mødre. Og endvidere har man i Ændringsforslag Nr. 1 indført en Bestemmelse om, at en Forhøjelse af Faderens Bidrag ud over de normerede tre Femtedele skal være betinget af, at Moderen ikke udenfor Ægteskab har Barn under 14 Aar med en anden Fader.

(Om den øvrige Del af det her omhandlede Ændringsforslag Nr. 1 er hele Udvalget enigt. Ud fra den Betragtning, at det kan være forbundet med Vanskelighed med behørig Sikkerhed at bedømme Forældrenes respektive Evne til at bære Forsørgelsesbyrden, har man nemlig foretrukket at give 2det Stykke af § 1 den i dette Ændringsforslag indeholdte Affattelse. Endvidere har man fundet det naturligt i dette at indføre den Regel, at de af Moderen ved Død eller Bortrejse efterladte Midler skulle, for saa vidt de tilstrække, anvendes til Barnets Underhold i det Omfang, hvori Forsørgelsen efter de opstillede Regler vilde paahvile hende).

Lovforslagets § 10 gør det ved Lov af 1ste Marts 1895 paabudte Tilsyn med Plejebørn obligatorisk for alle de Børn, hvis Forældre ikke have indgaaet Ægteskab. Flertallet finder, at Lovforslaget her gaar videre, end Hensynet til Børnenes Tarv nødvendiggør. Man har i saa Henseende for Øje de talrige Tilfælde, hvor det udenfor Ægteskab fødte Barn opdrages af Moderen — og sikkert i et Flertal af disse Tilfælde under de for det paagældende Barn bedst mulige Vilkaar. Den anførte Bestemmelse vil kræve, at enhver saadan Moder skal anmelden sit Barn som født udenfor Ægteskab til den Opholdskommune, som hun maaske har valgt i den Hensigt, saa vidt gørligt at skjule, at Bar-